

10.2.2012

MH

Sosiaali- ja terveysministeriö

Lausuntopyyntö STM/4585/2011

TYÖELÄKEJÄRJESTELMÄKILPAILUN TOIMIVUUS (STM:n arviomuistio 17.12.2012)**Lausunnon pääkohdat**

- Arviomuistio tarjoaa hyvän lähtökohdan työeläkejärjestelmäkilpailun arvioinnille ja kehittämiselle. Muistiossa on pystytty esittämään käsiteltävistä asioista kattava kokonaiskuva.
- Työeläkejärjestelmän tehtävänä on lakisääteisten eläkkeiden turvaaminen. Tämä tehtävä rajoittaa merkittävästi työeläkeyhtiöiden mahdollisuutta kilpailla keskenään. Kaikki jatkotyössä tehtävät ratkaisut on peilattava tätä periaatetta vasten.
- TELA pitää yhtiökohtaiseen hoitokustannusosaan siirtymistä suotavana. Sääntelyn uudistaminen on tarpeellista, jotta mahdolliset muutokset tapahtuvat hallitusti. Vaihtoehtoisten uusien mallien vaikutukset toimeenpanon hajautukseen, palvelutasoon, kustannuksiin ja toiminnan läpinäkyvyyteen on arvioitava.
- Työhyvinvointitoiminnan tavoitteet ja varojen käytön reunaehdot tulee selkeästi määritellä lainsäädännöllä läpinäkyvyyden lisäämiseksi. Toiminnan sisältöön on jätettävä kilpailun ja palveluiden sisällön kehittymisen mahdollistavaa joustoa.

Yhtiökohtainen hoitokustannusosa työeläkevakuutusyhtiöiden välisen kilpailun lisääjänä**Kysymys 1. Katsotteko, että arviomuistio sisältää asiavirheitä? Mikäli sisältää, kuvatkaa virheet ja niiden vaikutukset**

Muistio ei mielestämme sisällä merkittäviä asiavirheitä. Muistiossa on kuitenkin tulkinnanvaraisia kohtia, jotka saattavat johtaa väärinkäsityksiin.

Kysymys 2. Katsotteko, että arviomuistio tarjoaa oikeansuuntaisen lähtökohdan ja peruslinjaukset asian läpikäymiseen? Mikäli ette katso, kuvaile ne seikat joihin tulisi keskittyä.

10.2.2012

TELA katsoo, että arviomuistio tarjoaa hyvän lähtökohdan työeläkejärjestelmäkilpailun arvioinnille ja kehittämislle. Pidämme oikeana lähtökohdana sitä, että jatkotyö kohdistuu vain maksun hoitokustannusosan yhtiökohtaisuuden edellytyksiin. Lisäksi jatkossa tulee käsitellä yhtiökohtaisuuteen siirtymistä asiakashyvitysten osittamisessa.

Asiat on esitetty muistiossa kattavasti. Työeläkeyhtiöiden välistä kilpailua on kuitenkin tarkasteltu lähinnä liikekulujen näkökulmasta. Asiakashyvitykset, samoin kuin kilpailussa käytettävät muut keinot (esim. palvelut, markkinointikeinot) ovat jääneet vähemmälle huomiolle.

Jatkotyössä on arvioitava eri vaihtoehtojen vaikutukset mm. hajautettuun toimeenpanoon, kokonaiskustannuksiin, läpinäkyvyyteen sekä vakuutettujen, vakuutusnottajien ja eläkkeensaajien palveluihin. Kaikkia vaihtoehtoja on peilattava työeläkejärjestelmän perustehtävää vasten. Työeläkeyhtiöiden tehtävänä on hoitaa kertyviä varoja vakuutettujen edut turvaavalla tavalla (TVYL 2 §).

Jatkotyössä on lisäksi pidettävä mielessä, että työeläkeyhtiöiden tehtävä on hoitaa lakisääteistä työeläkevakuutusta. Tästä syystä kilpailun mahdollisuudet ovat rajoitetut. Kilpailu tulee nähdä tekijänä, joka edesauttaa työeläkevakuutuksen peruseriaatteiden toteutumista. Näitä ovat mm. etuusperusteisuus ja eläkkeiden rahoituksen turvaaminen.

TELA ja Finanssialan Keskusliitto FK ovat jo aiemmin selvittäneet mahdollisuuksia saada työeläkevakuutuksen laskuperusteisiin suurempaa yhtiökohtaisuutta ja tehneet esityksiä sosiaali- ja terveysministeriölle.

Kysymys 3. Miten yhtiökohtaisen hoitokustannusosan käyttöön tulisi siirtyä? Esittää perusteltu näkemyksenne ehdotuksesta ja sen reunaehdoista

Yhtiökohtaisuuteen siirtyminen ja sen reunaehdot

TELA pitää suotavana, että hoitokustannusosa olisi jatkossa yhtiökohtainen. Työeläkejärjestelmän perustehtävän hoito ei edellytä työeläkemaksun hoitokustannusosan yhdenmukaisuutta. Pidämme sääntelyn uudistamista tarpeellisenä myös siksi, että mahdollinen siirtyminen yhtiökohtaisuuteen tapahtuisi hallitusti. Sosiaali- ja terveysministeriön tulkinta on käsityksemme mukaan tähän saakka ollut, ettei se edes vahvistaisi yhtiökohtaisia eroja vakuutusmaksujen laskuperusteisiin. On kuitenkin huomattava, kuten muistiossakin

10.2.2012

todetaan, että nykyinen lainsäädäntö ei suoraan kiellä yhtiökohtaista hoitokustannusosaa.

Katsomme lisäksi, että yhtiökohtaisuuteen siirtyminen yksinkertaistaisi laskuperusteiden neuvottelu- ja hakuprosessia, mikä olisi työeläkealan kannalta myönteistä.

TELA katsoo, että yhtiökohtaiseen hoitokustannusosaan siirtyminen edellyttää ainakin seuraavien asioiden toteutumista:

- 1) **Samalla siirrytään yhtiökohtaisuuteen hyvitysten osittamisessa asiakkaiden kesken.** Tämä tukee yhtiökohtaisuuden etuja, koska eri asiakasryhmien tarpeita voidaan tarkastella kokonaisuutena. Hyvitysten enimmäismäärää on syytä edelleen rajoittaa yhteisellä perusteella vakuutettujen etujen turvaamiseksi. Hyvitysten osittamisessa lähtökohtana tulee olla erityisesti kilpailun edistäminen kuitenkin niin, että kohtuusperiaate (TyEL 169.3 §) säilyy yleisenä periaatteena. Hyvitykset tulisi silloin voida osittaa asiakkaiden kesken yhtiön vahvistaman hyvitys- ja ylijäämänjakopolitiikan mukaisesti, kunhan ne kohtelevat eri asiakasryhmiä tasapuolisesti.
- 2) **Pienten vakuutusten maksun tasaaminen säilytetään.** Pienten vakuutusten maksun muotoutuminen kohtuuttomaksi tulee estää sillä, että tasausjärjestelmä tasaa edelleen näiden vakuutusmaksua. Tältä osin laskuperusteiden on oltava yhteiset. Tähän liittyvälle maksuperusteelle on syytä selvittää myös vaihtoehtoisia malleja. Työeläkeyhtiöiden välillä on erilaisia näkemyksiä siitä, tulisiko vaihtoehtoisten mallien selvittäminen rajata pieniin vakuutuksiin vai ulottaa myös muihin kriteereihin.
- 3) **Palvelut turvataan.** TELA pitää erittäin tärkeänä, että vakuutettujen ja eläkkeensaajien palvelut turvataan. Uuden mallin tulisi kannustaa korkealaatuisiin palveluihin ja tehokkaaseen toimintaan, eikä yksin alhaiseen hintaan. Tätä voidaan edistää esimerkiksi siten, että vaatimus asianmukaisista ja riittävästä palveluista kirjataan lainsäädäntöön. Erilaisilla laadunvarmistuksen keinoilla voidaan huolehtia siitä, että palveluiden hyvä taso on yksi keskeinen elementti yhtiöiden välisessä kilpailussa.
- 4) **Jatkovalmistelussa arvioidaan konkreettisten uusien mallien vaikutukset** mm. hajautettuun toimeenpanoon, läpinäkyvyyteen ja kustannuksiin.
  - Yhtiökohtaiseen hoitokustannusosaan siirtyminen aiheuttaa it- ja hallintokustannuksia, sillä se edellyttää mm. vakuutusten

10.2.2012

- hoitojärjestelmän muutostarpeita. Nämä tulisi jatkovalmistelussa arvioida.
- Yhtiökohtaisen hoitokustannusosan asiallinen ja asianmukainen käyttö tulisi varmistaa ja hoitokustannustuottojen olisi lähtökohtaisesti riitettävä kattamaan hoidosta aiheutuvat kulut. Jatkovalmistelussa tulee määritellä yhtiökohtaisen hoitokustannusosan mitoittamisen reunaehdot sekä hoitokustannusylijäämän tai –alijäämän käsittely.
  - Muuttuneessakin tilanteessa on noudatettava hyvää vakuutustapaa.
  - Läpinäkyvyyden toteutuminen edellyttää laskuperusteiden julkisuutta. Tältä osin on kuitenkin selvitettävä, mitkä osat hoitokustannusosan laskuperusteeseen liittyvistä taustatiedoista voivat olla julkista ja mitkä taustatiedot kuuluvat liikesalaisuuden piiriin. Itse perusteen on kuitenkin oltava julkinen.

Kysymys 4. Katsotteko, että yhtiökohtaisen hoitokustannusosan käyttöönotto edistäisi kilpailua ja siten tehokkuutta lakisääteisen tehtävän hoidossa työeläkealalla? Perustelkaa kantanne.

TELA katsoo, että yhtiökohtaiseen hoitokustannusosaan siirtyminen voisi lisätä yhtiöiden välistä kilpailua. Tämä ei kuitenkaan suoraan merkitse, että se lisäisi tehokkuutta lakisääteisen tehtävän hoitamisessa. Kuten muistiossa todetaan, on kilpailun tavoitteena saada hajautetusta toimeenpanomallista kaikki mahdollinen tehokkuus irti. Tämä säästää vakuutuksenottajien ja vakuutettujen varoja sekä parantaa palvelua.

Mahdollisessa yhtiökohtaiseen hoitokustannusosaan siirtymisessä tulisi varmistua siitä, että hintakilpailu ei muodostuisi ainoaksi toimintaa määrääväksi tekijäksi. Palvelun laadun ja toiminnan tehokkuuden tulee olla toteutustavan keskiössä. Mikäli kilpailuelementit liittyvät vain hintaan, ei se edistä korkeaa laatua, erilaistumista ja toisistaan poikkeavia ratkaisuja. Mikäli työeläkeyhtiöt voivat kilpailla muillakin tekijöillä kuin hoitokustannusosan hinnalla, luo se painetta palvelujen parantamiseen siten, että asiakkaiden tarpeet tulevat paremmin huomioiduiksi. Samalla yhtiön resurssit saataisiin tehokkaampaan käyttöön ja järjestelmä kannustaisi toimimaan kustannustehokkaasti.

Osana kilpailun tehostamista tulisi myös pohtia, minkälaisilla tunnusluvuilla yhtiöitä voitaisiin verrata toisiinsa. Toimivien tunnuslukujen löytäminen edistäisi järjestelmän läpinäkyvyyttä, kilpailua ja tehokkuutta.

10.2.2012

Kysymys 5. Katsotteko, että yhtiökohtainen hoitokustannusosa olisi sopimaton tai vaarantaisi nykyisen työeläkejärjestelmän eli vakuutettujen, vakuutuksenottajien ja eläkeläisten edut? Perustelkaa kantanne.

Yhtiökohtaiseen hoitokustannusosaan siirtymisen ja työeläkejärjestelmän etujen välillä ei mielestämme ole ristiriitaa, mikäli vastauksessa kohtaan 3. esitetyt reunaehdot toteutuvat.

Kysymys 6. Katsotteko, että yhtiökohtaisen hoitokustannusosan käyttöönotto olisi muutoin ristiriidassa työeläkejärjestelmän toimivuuden kanssa? Mikäli vastaatte kysymykseen myöntävästi, kuvaillkaa ristiriita ja sen vaikutukset.

Kuten kohta 5.

Kysymys 7. Mitä muita seuraamuksia yhtiökohtaisella hoitokustannusperusteella voisi mielestänne olla? Perustelkaa kantanne.

Ei lisättävää edellä esitettyihin vastauksiin.

Kysymys 8. Miten varmistettaisiin se, että muutos kohtelisi niin suuria kuin pieniä asiakkaita tasapuolisesti.

TELA katsoo, että pienten vakuutusten maksun muodostuminen kohtuuttoman suureksi tulee estää sillä, että tasausjärjestelmä tasaa edelleen näiden vakuutusmaksua. Tältä osin laskuperusteiden on oltava yhteiset. Tähän liittyvälle maksuperusteelle on syytä selvittää myös vaihtoehtoisia malleja, kuten vastauksessa kysymykseen 3. on todettu. Työeläkeyhtiöiden välillä on erilaisia näkemyksiä siitä, tulisiko vaihtoehtoisten mallien selvittäminen rajata pieniin vakuutuksiin vai ulottaa myös muihin kriteereihin.

Työkyvyn ylläpito ja työeläkejärjestelmän kilpailuolosuhteet

Yleistä

TELA pitää työkyvyn ylläpitoon tähtäävää toimintaa erittäin tärkeänä työeläkejärjestelmän tavoitteiden näkökulmasta. Tämä todetaan hyvin myös arviomuistiossa. Laadukkaat työhyvinvointipalvelut ovat lisäksi yksi keskeinen valintaperuste, kun vakuutuksenottajat valitsevat eläkeyhtiötä. Siten se on myös keskeinen kilpailutekijä yhtiöiden välillä. Lainsäädännössä ei ole kuitenkaan määritelty pohjaa tälle toiminnalle.

10.2.2012

TELA pitää työeläkeyhtiöiden harjoittaman työhyvinvointitoiminnan sääntelyä erittäin tarpeellisena ja sääntelyn aikataulua kiireellisenä.

Kysymys 1. Katsotteko, että arviomuistio ei sisällä asiavirheitä? Mikäli sisältää, kuvaillkaa virheet ja niiden vaikutukset

Muistio ei sisällä merkittäviä asiavirheitä.

Kysymys 2. Katsotteko, että arviomuistio tarjoaa oikeasuuntaisen lähtökohdan asian läpikäymiseen? Mikäli ette katso, kuvaillkaa ne seikat joihin tulisi keskittyä

Muistiossa on esitetty melko kattavasti niitä näkökohtia ja ongelmia, joita nykyiseen, sääntelemättömään asiantilaan liittyy. Samoin on kattavasti kuvattu niitä asioita, joita jatkotyössä tulee ratkaista. TELA on yhtä mieltä siitä, että työhyvinvointitoimintaa tulee säännellä lainsäädännössä ja että tarvetta voi pitää kiireellisenä.

Muistiossa on hyvin kuvattu toiminnan tärkeyttä työeläkejärjestelmän tavoitteiden kannalta. Oikea lähtökohta on myös korostaa työhyvinvointitoimintaa osana lakisääteistä sosiaaliturvajärjestelmää ja hajautettua toimeenpanomallia.

Kysymys 3. Katsotteko, että työhyvinvointipalveluiden tarkempi sääntely edistäisi kilpailua työeläkealalla? Perustelkaa kantanne

Työkyvyttömyysriskin vähentämiseen tähtäävät palvelut voivat hyvin hoidettuina vähentää yritysten kuluja sekä vahvistaa asiakasyritysten kilpailukykyä. Tämän merkitys on yritysten menestyksessä vain lisääntynyt. Näistä syistä työhyvinvointipalveluiden määrällä ja sisällöllä on merkittävä vaikutus siihen, minkä eläkeyhtiön vakuutusnottaja valitsee. Siten työhyvinvointitoiminnan määrä ja sisältö ovat keskeisiä kilpailutekijöitä yhtiöiden välillä.

Työeläkejärjestelmässä kilpailun lisääntyminen ei ole kuitenkaan itsetarkoitus. Kilpailu tulee nähdä tekijänä, joka edesauttaa työeläkevakuutuksen peruseriaatteiden ja tavoitteiden toteutumista. Työhyvinvointitoiminnan tarkoituksena on vähentää eläkemenoa vähentyneiden työkyvyttömyysmenojen kautta. Siten kilpailun edistämistä on työhyvinvointitoiminnan osalta peilattava tätä taustaa vasten. Työeläkeyhtiöillä on keskeinen rooli työkyvyttömyyden vähentämisessä. Tämän roolin merkitys korostuu entisestään, kun työuria on tarve pidentää.

Työhyvinvointitoimintaa ei tällä hetkellä säännellä lainsäädännössä lainkaan. Finanssivalvonta on kuitenkin antanut tarkempia ohjeita työkyvyttömyysriskin hallintaosalla katettavista kuluista ja niiden

10.2.2012

kirjaamisesta. Työhyvinvointitoiminnan sääntely mahdollistaisi sen, että siihen liittyvässä kilpailussa korostuisivat nykyistä enemmän ne lähtökohdat, jotka työkyvyttömyysriskin vähentämisen kannalta ovat kaikkein olennaisimpia. Tällaisia ovat esimerkiksi toiminnan vaikuttavuus, osaaminen ja eri asiakasryhmien tarpeisiin kehitetyt palvelut.

On huomattava, että vastaavankaltaisia palveluja tarjoavia yrityksiä on myös vapailla markkinoilla. Kilpailun ja eri toimijoiden roolien läpinäkyvyyden kannalta on suotavaa, että lakisääteisen työeläkejärjestelmän varoilla katettava toiminta on laissa säädeltyä. Myös rajanveto muihin lakisääteisiin palveluihin (kuten työnantajan järjestämisvastuulla oleva työterveyshuolto) on pidettävä kirkkana, jotta palvelut eivät muodosta kilpailun vääristymiä työnantajien välillä.

Kysymys 4. Kuvaillkaa perusteellisesti sitä, millaista sääntelyä ja sääntelyratkaisuja tulisi edistää

Yleistä

Työeläkeyhtiöiden työhyvinvointitoiminnan ensisijaisena tavoitteena on alentaa työkyvyttömyyseläkemenoa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarkoituksenmukaisinta on, että varoja kerätään laajasti vakuutusentajilta ("poolausperiaatteella") ja tämän jälkeen varat kohdennetaan mahdollisimman läpinäkyvästi ja tasapuolisesti siten, että niiden käytöllä saavutetaan parhain mahdollinen tulos niin työeläkejärjestelmän kuin asiakkaiden työkyvyn ylläpidon kannalta. Katsomme, että tämä periaate on tärkeää säilyttää. Laissa voitaisiin yleisellä tasolla säätää työkyvyn ylläpitoon tähtäävästä toiminnasta ja sen tavoitteista, asiakkaiden oikeudenmukaisesta ja tasavertaisesta kohtelusta ja varojen käytön reunaehdoista, joiden puitteissa yhtiöiden tulisi käytännössä toimia.

TELA pitää tärkeänä, että työkyvyn ylläpitoon tarkoitettut varat kohdistuvat siihen tarkoitukseen, mihin ne on tarkoitettu. Mikäli näin ei olisi, putoaa toiminnalta pohja pois. Siten sääntelyn kautta on tärkeä varmistaa, että varat kohdistuvat oikein.

Muistiossa nostetaan esille tarve varmistaa se, että asiakkaita kohdellaan tasapuolisesti palveluiden kohdistumisessa. Tämä on tärkeä tavoite. Varojen tarkoituksenmukainen käyttö edellyttää kuitenkin niiden kohdentamista, jotta saadaan paras mahdollinen tulos niin työeläkejärjestelmän kuin työkyvyn ylläpitämisen kannalta. Tästä syystä ei ole mahdollista, että työkyvyn ylläpitoon tarkoitettut varat muodostaisivat kaikille asiakkaille subjektiivisen oikeuden.

10.2.2012

Sääntelyn tulisi jättää tilaa kilpailulle, koska sitä kautta palveluiden sisällöt kehittyvät ja erilaistuvat, ja hajautetusta toimeenpanomallista saadaan paras mahdollinen hyöty irti. Työeläkeyhtiöille syntyy toimintansa kautta paras käsitys toimivimmista ratkaisuista erilaisissa asiakasryhmissä. Työeläkejärjestelmän roolin tulisi olla ensisijaisesti toimien käynnistämistä, konsultaatiota ja koulutusta.

Laissa tulisi siten määrittää, mitä työhyvinvointipalvelujen tarjoamisella tarkoitetaan, mutta ei sitä, miten palveluita käytännössä toteutetaan. Työeläkeyhtiöille tulisi jäädä päätäntävalta siitä, miten toimintaa käytännössä harjoitetaan ottaen huomioon laissa säädetyt periaatteet. Päävastuu työhyvinvointitoimista tulee säilyä asiakkaalla itsellään. Pelkkä taloudellinen tuki ei saa olla mahdollista.

Sääntelyn sisältö

Edellä selostetun perusteella katsomme, että hyvä lainsäädäntökokonaisuus voisi syntyä seuraavista asioista:

- Määritetään, mitä työkyvyttömyysriskiä vähentävällä toiminnalla tarkoitetaan,
- Säädetään työeläkeyhtiöiden oikeudesta ja velvollisuudesta harjoittaa em. määritelmän mukaista työkyvyttömyysriskiä vähentävää ennaltaehkäisevää toimintaa koko vakuutuskannassa,
- Määritetään selkeästi, mitkä ovat työkyvyn ylläpitoon kohdistettujen varojen käytön reunaehdot. Pelkkä taloudellinen tuki ei saa olla mahdollista.
- Määritellään toiminnan kohdistamisen yleiset periaatteet, jotta asiakkaiden kohtelu on läpinäkyvää ja tasapuolista. Tämä ei kuitenkaan saa estää kohdistamasta toimenpiteitä tavalla, joka yhtiön omien arvioiden mukaan tuottaa yhtiön vakuutuskannan piirissä parhaat tulokset.

TELA katsoo, että laissa voitaisiin lisäksi säätää yhtiön hallitukselle velvollisuus vahvistaa työhyvinvointitoiminnan periaatteet. Finanssivalvonnan voimassa olevan kannanoton (21.1.2005, Dnro 1/401/2005) mukaisesti työeläkevakuutusyhtiöllä on jo nyt oltava yhtiön hallituksen hyväksymät kirjalliset ohjeet yhtiön ja vakuutuksenottajien välisissä liiketoimissa ja sopimussuhteissa noudatettavista periaatteista. Näemme eduksi myös sen, että nykyisen käytännön mukaisesti työeläkeyhtiöt tekevät toteutettavasta työhyvinvointitoiminnasta asiakkaiden kanssa suunnitelmat ja sopimukset. Työhyvinvointitoimien tukemiseen liittyvissä panostuksissa on lisäksi noudatettava hyvää vakuutustapaa.

Rahoitusvaihtoehdot

10.2.2012

Arviomuistiossa ei ole pohdittu työhyvinvointitoiminnan rahoitusvaihtoehtoja. Katsommekin, että jatkovalmistelussa olisi syytä tutkia myös vaihtoehtoisia rahoitusmalleja ja niiden vaikutuksia mm. vakuutusmaksuihin.

Selvitettävissä vaihtoehtoisissa malleissa on ainakin seuraavat kaksi etenemistapaa:

- Toiminta rahoitetaan kuten nykyisinkin työkyvyttömyysriskin hallintaosalla kuitenkin sillä muutoksella, että ratkaistaan selkeästi suhtautuminen mahdolliseen ylitteeseen. Ylite voidaan esimerkiksi kattaa osana liikekuluja hoitokustannustuotoista tai se voi vaikuttaa maksettaviin asiakashyvityksiin. Tasoitusmäärää ei tule enää käyttää ylitteen kattamiseen.
- Toimintaan käytettävät varat peritään osana yhtiökohtaista hoitokustannusosaa, jolloin kulut ovat liikekuluja.

TELA katsoo, että itse työkyvyttömyysriskin hallintaosan tason sääntely kuuluu laskuperusteisiin ja on osa maksutasoa koskevaa kolmikantaisesti sovittavaa päätöstä. Työmarkkinakeskusjärjestöillä on siten keskeinen rooli sen määrittelyssä, kuinka paljon työeläkevaroja käytetään työhyvinvointitoimintaan. Sen sijaan työkyvyn ylläpitoon tähtäävän toiminnan reunaehdot eivät kuulu laskuperusteisiin. Eri rahoitusvaihtoehtoja arvioitaessa on lisäksi otettava huomioon yhtiökohtaisia laskuperusteita koskevat mahdolliset ratkaisut siten, että hoitokustannuksia, asiakashyvityksiä ja työhyvinvointitoimintaa koskeva sääntely johtaa tasapainoiseen kokonaisuuteen.

Sanktiointi

TELA suhtautuu varauksella muistion esitykseen siitä, että työhyvinvointitoimintaan käytettävissä olevien varojen ylittäminen sanktioitaisiin. Sanktioinnin hyvät ja huonot puolet on jatkotyössä huolella arvioitava. Kuten muistiossakin on todettu, on työkyvyn ylläpitämiseen tähtäävä toiminta kannatettavaa ja työeläkejärjestelmän tavoitteiden mukaista. Käytettävissä olevien varojen ylittämisen sanktiointi saattaisi olla ristiriidassa tämän tavoitteen kanssa. Läpinäkyvyyttä voidaan edistää myös muilla keinoilla.

Työeläkevarojen käyttö työhyvinvointitoimintaan ei tule kuitenkaan olla rajoittamatonta. Kuten edellä on todettu, kannatamme työhyvinvointitoiminnan tarkoituksen ja varojen käytön reunaehtojen sääntelyä, jotta läpinäkyvyys lisääntyy. Kannatamme myös sitä, että lainsäädännössä ratkaistaan selkeästi, miten mahdolliseen

10.2.2012

ylitteeseen suhtaudutaan. Tasoitusmäärää ei tule enää jatkossa käyttää ylitteen kattamiseen.

**Kysymys 5. Katsotteko, että työhyvinvointipalveluiden tarkempi sääntely olisi liian ”byrokraattinen tapa” ratkaista asia?
Perustelkaa kantanne**

Emme katso.

Kysymys 6. Katsotteko, että työhyvinvointipalveluiden tarkempi sääntely olisi muutoin ristiriidassa työeläkejärjestelmän toimivuuden kanssa? Mikäli vastaatte kysymykseen myöntävästi, kuvaillkaa ristiriita ja sen vaikutukset.

Emme katso, mikäli sääntely toteutetaan edellä vastauksessa 4. kuvatulla tavalla.

Kysymys 7. Kuvaillkaa niitä seuraamuksia, joita tarkemmalla sääntelyllä voisi / pitäisi olla

TELA katsoo, että sääntely vahvistaisi työhyvinvointitoiminnan asemaa osana lakisääteistä työeläkejärjestelmää ja sitoisi toiminnan vahvemmin osaksi järjestelmän tavoitteita. Tämä on tärkeä tavoite myös siitä näkökulmasta, että työeläkeyhtiöiden erityisasema säilyy suhteessa EU:hun.

Sääntelyn lopputuloksena tulisi olla sen varmistaminen, että tärkeän toiminnan jatkamiselle on jatkossa hyvät edellytykset. Sääntelyn kautta on mahdollista korostaa niitä tavoitteita, jotka katsotaan työkyvyttömyysriskin vähentämisen kannalta kaikkein olennaisimmiksi. Sääntelyllä voidaan vahvistaa myös hajautetun toimeenpanon kautta saatavia hyötyjä, kuten palveluiden sisällöllistä kehittymistä eri asiakasryhmien tarpeisiin.

Lopuksi

Lopuksi toteamme, että työeläkeyhtiöillä on lausunnossa käsitellyistä asioista omia painotuksiaan, jotka on esitetty yhtiöiden omissa lausunnoissa.

TYÖELÄKEVAKUUTTAJAT TELA

Suvi-Anne Siimes
toimitusjohtaja